

Martorul credincios - un prieten în criză

2 iunie 2005

Robert J. Wieland

Privind la Apocalips 3:14-21, câțiva factori foarte importanți ies la lumină:

Mai întâi, descoperim că solia nu este adresată membrilor laici ai bisericii, ci conducerii ei. Acest lucru este cu totul diferit de înțelegerea obișnuită de-a lungul anilor. În timp ce noi, pastorii, insistam pe lângă comunitățile noastre să primească solia, Domnul intenționa ca noi să o primim. El începe astfel: “Îngerului bisericii din Laodicea scrie-i...” (Apoc. 3:14). De unde putem ști că “îngerul bisericii” reprezintă pe conducătorii ei? Domnul Însuși răspunde:

“Taina celor șapte stele, pe care le-ai văzut în mâna dreaptă a Mea și a celor șapte sfeșnice de aur: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici; și cele șapte sfeșnice, sunt cele șapte Biserici” (Apoc. 1:20).

Cine sunt “cele șapte” stele pe care El “le ține în mâna dreaptă” (Apoc. 2:1)? Ele sunt conducătorii bisericii:

“Slujitorii lui Dumnezeu sunt simbolizați prin cele șapte stele care stau în grija și sub protecția specială a Celui care este ‘Cel dintâi și Cel de pe urmă’ [Apoc. 1:11]. Cele mai blânde influențe care trebuie să abunde în biserică depind de acești slujitori ai Domnului, care trebuie să reprezinte dragostea lui Hristos. Stelele de pe cer sunt sub controlul lui Dumnezeu. El le dă lumină, El le conduce toate mișcărilor. Dacă nu, ele devin stele căzătoare. Tot așa și cu slujitorii Săi” (GW 13,14).

“Cununa de douăsprezece stele” de pe capul femeii curate reprezintă pe cei doisprezece apostoli (Apoc. 12:1). Când “cornul cel mic” “a doborât la pământ o parte din stele,” înțelegem în general că este vorba despre unii lideri proeminenți iudei (Daniel 8:10). Noi înțelegem că steaua care “se chema ‘Pelin’” se referă la Attila, conducătorul Hunilor; iar expresia “a treia parte din stele,” înțelegem că se referă la conducătorii imperiului Roman (Apoc. 8:11, 12).

Conducerea bisericii este reprezentată în special de “cei cu funcții de răspundere pe care Dumnezeu i-a ales pentru conducerea poporului Său” (AA 163, 164). De aici urmează că “îngerul Bisericii din Laodicea” sunt conducătorii umani ai bisericii, “marele centru al

lucrării,” “cea mai înaltă autoritate pe care o are Dumnezeu pe pământ” (3T 492). Prin urmare, Domnul Isus adresează în primul rând acestei conduceri importanta solie către Laodicea. Dacă ei înțeleg cu adevărat și primesc solia, pastorii și laicii din biserică o vor primi repede. Acest lucru este sugerat în paragraful următor:

“Membrii bisericilor noastre nu sunt incorigibili; vina nu este atât de mult a lor, cât a învățătorilor lor. Pastorii lor nu îi hrănesc” (“To Brethren in Responsible Positions,” Special Testimonies, No. 10, p. 46; 1890).

În al doilea rând, Domnul Isus recunoaște că ceea ce ne-a ținut pe loc este “păcatul necunoscut.” Acest lucru este evident din următorii factori care se găsesc în solie:

(a) El spune: “Știi faptele tale.” “Îngerul Bisericii” nu știe și nu își înțelege “faptele” sau adevărata stare; de aici solia pentru informarea lui.

(b) Când El spune: “Tu zici: ‘Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic,’” este clar că “îngerul” nu știe și nu înțelege că el afirmă aceste lucruri. De fapt, în secolul care a trecut de când această solie a fost pentru prima dată recunoscută între noi ca fiind “adevăr prezent,” niciodată nu a fost auzit vreun adventist de ziua a șaptea cu funcții de răspundere laudându-se cu astfel de cuvinte. Isus se referă la limbajul subconștient al inimii. Aici este ceva mult mai semnificativ decât ceea ce apare la o privire superficială.

(c) “Tu... nu știi” starea ta adevărată. Verbul grecesc nu înseamnă “nu știi pentru că nu ai fost informat sau învățat,” ci “nu știi pentru că nu ai perceput.” (negativul cu oida înseamnă o lipsă de percepție, de relație, echivalentul cuvântului nostru “inconștient”).

“Nu știi” înseamnă că cele mai elementare și fundamentale adevăruri ale stării noastre ne sunt necunoscute. Aceasta este o lipsă de percepție, nu o conștientă pauză de memorie. Nu este o lipsă de realism datorată slăbiciunii organelor fizice, o scădere a coeficientului de inteligență datorată bolii sau degenerării sau chiar o lipsă a informațiilor intelectuale. Aici nu este vorba de o lipsă de inteligență. Noi “nu știm” din cauza unei bariere spirituale și emoționale, care a fost ridicată în sufletele noastre ca urmare a vinei produse de păcat.

Recunoașterea că solia este adresată în special conducerii bisericii nu conține o intenție de a critica. În primul rând, observația este bazată pe simplul fapt. Apoi, acesta este un adevăr care stimulează respectul datorat conducerii bisericii. Respectul pentru principiile de organizare ale bisericii este inerent în înțelegerea soliei către Laodicea. Conducerea bisericii, în special Conferința Generală, este de o importanță covârșitoare. Înțelegerea faptului că “îngerul Bisericii” este în primul rând conducerea Conferinței Generale, aduce respectul pentru organizația bisericii la locul cuvenit. Negarea acestui lucru deschide ușa haosului.

Și, în final, această recunoaștere nu trebuie considerată nicidecum o vânătoare de greșeli. Principiul vinei colective prezentat aici exclude posibilitatea oricărei atitudini de genul “mai sfânt ca tine.” În problema aceasta suntem împreună, iar lunga amânare este responsabilitatea noastră, a tuturor.